

מרים חלפי (ברוך), פסלת ומשוררת (נפטרה ב-2002)

ידע את זהותה. יצירתה הפלסטית, בדומה לשירתה, מתייחדת בריכוז ובצמצום. וכך כתב הצייר אוזיאש הופשטטר בעיתון "ציור ופיסול" ב-1978: "שפת האמנות שלה, נוגעת בכל אלה שלבם אל הנסתר הנצחי..."

פסל "קולות הדוממים"
בגן דובנוב בתל-אביב

מרים חלפי פרסמה כמה ספרי שירה ביניהם "בִּתְנוּךְ" (1992), "כמהוֹן", (הקיבוץ המאוחד, 1999) בו חשפה את זהותה וחתמה בשמה המלא, "קולות הדוממים" (הקיבוץ המאוחד, 2011). על שירתה כתב המבקר אריאל הירשפלד: "שירתה היא מגילויה המרתקים ביותר של האפשרות לשירת קודש עברית עכשווית".

נולדה בסוקולוב פולין, לאביה ברוך שטרנבאום שהיה סוחר, ולאמה, רחל לבית זלצברג. הבית היה מסורתי וציוני ואביה לימד אותה עברית בילדותה. לאחר מות אמה, עלתה עם אביה ושלוש אחיה ואחותה לארץ ישראל ב-1925. המשפחה התגוררה בתל אביב בתנאים קשים, ומרים עבדה בעבודות שונות כדי לסייע בפרנסה. למדה בבית ספר תיכון ערב ובסמינר לגננות ובסיום לימודיה עבדה כמורה וכגננת לחינוך מיוחד. ב-1937 נישאה לשמשון חלפי. ב-1952 נשלחו בני הזוג למקסיקו ללמד בגימנסיה "תרבות", שם ייסדה גן ילדים עברי. באותה עת החלה ללמוד פיסול ב"אקדמיה דה-לאס בייאס ארטס" במקסיקו-סיטי וסיימה את לימודיה בהצטיינות יתרה. כשחזרה לישראל המשיכה בלימודי פיסול אצל רודי להמן ודב פייגין. תערוכתה הראשונה הוצגה בהזמנת הצייר רפי לביא בגלריה "מסדה". עבודותיה הוצגו, בין היתר, בתערוכת "שמונים שנות פיסול בארץ" במוזיאון ישראל. את שיריה הראשונים פרסמה בשם העט "מרים ברוך". איש לבד ממשפחתה הקרובה, לא